

सातवारांचे भजन
॥ गुरुवारचे भजन ॥

पद

गणराजपार्यीं मन जड जड जड । एकदंत गजवदनविराजित ।
मोदक भक्षिसी भड भड भड ॥ ध्रु. ॥ वेदभुजांगी शेंदुर चर्चित ।
फरशांकुश करी खड खड खड ॥१॥ पीतांबर जरि वरि
फणिवेष्टित । मूषक चालवि दड दड दड ॥२॥ माणिक म्हणे
मतिमंद मुक्यासी । वाचे बोलवि घड घड घड ॥३॥

भजन

आदि अंती तूं गणराजा । विघ्नें वारुनि घेसी पूजा ॥

पद

धरियले गे माय श्रीगुरूचे पाय । मीपण जेथें समूळ गेले तूंपण
कैचें काय ॥ ध्रु. ॥ कार्याकारण भाव हेही झाला वाव । त्रिपद
महावाक्य याचा करितां अनुभव ॥ १ ॥ शबलद्वय गेले शुद्धपण
आले । असिपद तेंही येथे समूळ मिथ्या झाले ॥ २ ॥ सर्वात्मक
एक सद्गुरुपाय देख । माणिक म्हणे गुरुशिष्य याचा नसे थाक ॥ ३
॥

पद

गुरुजी मज ब्रह्मचि केलें उडवोनिया जीवभाव ॥ ध्रु. ॥ जागृति
स्वप्न सुषुप्तिसि वारुनि तुर्याचे दाविले ठाव ॥ १ ॥ जीवशिवपण हे
भ्रांतिसि निरसोनि द्वैताविण स्वयमेव ॥ २ ॥ माणिक म्हणे पूर्ण
ब्रह्म मी एकचि मीपण मज ठायीं वाव ॥ ३ ॥

पद

गुरुविगे शरण ना होदने। स्वयमेव ब्रह्मा ना आदने ॥ ध्रु. ॥
मरतिदने नम्म ना ननगे । ऊगुर तोरिद नन वळगे ॥ १ ॥ जीव शिव
यरडू वंदायीते । जन्ममरण भ्रांती होईते ॥ २ ॥ अज्ञान कत्तल ज्ञानद
बेळगे । माणिक तुंब्यान जगद्वळगे ॥ ३ ॥

पद

ईग येनु पेळलि गुरुराया । नोड नोडुत्त कळेदल्लो माया ॥ ध्रु. ॥
तत्त्वमसि महावाक्या केळी । हारि होइतु द्वैतद धूळि ॥१॥ नाने
देह अंबोदु इत्तु मरऊ । नीने ब्रह्म यंदु तोरिदि अरवू ॥२॥ माणिक
पेसरु आगि लोपा । उळितु सच्चिदानंदस्वरूपा ॥

पद

गुरुजीनें बोलणें खुंटविले ॥ ध्रु. ॥ कोण मी पुसतांचि
मजमाजी मजला । त्वरितचि भेटविले ॥ १ ॥ जिवशिवपण हें
द्वैताचि कडसणी । ऐक्यांत आठविले ॥ २ ॥ माणिक गुरुजीनीं
ब्रह्मांड अवघे । मजमाजी साठविले ॥३॥

पद

म्हणुनि बरे झाले बरे झाले । सद्गुरुला शरण रिघाले ॥ ध्रु. ॥
तत्त्वमसि इति वाक्य । जेणें जीवशिव झाले ऐक्य ॥ १ ॥ देही
असतां मुक्ती । हरली जन्म मरण भ्रांती ॥ २ ॥ माणिक म्हणे जग
सरले । पूर्ण ब्रह्म एकचि उरलें ॥ ३ ॥

पद

धांव सखे गुरु दत्त माउली । ॥ध्रु. ॥ हंबरोनि तुज पाडस बाहे।
येऊनि पाजवी पान्हा गाउली ॥ १ ॥ त्रिविध तापें तापतसे
उन्हाळा । येऊनि धरि तूं कृपेची साउली ॥ २ ॥ माणिक म्हणे प्रभु
येई तूं लवकरी । लागलेसैं मन तुझिया पाउलीं ॥३ ॥

भजन

दत्ता दिगंबरा ये रे। सांवळ्या मला भेट दे रे ॥

पद

करुणाकर दीनवत्सल दत्ता । सत्वर धाउनि येई रे ॥ ध्रु. ॥ तुझें
निजरूप पहावें म्हणुनि मन । अवलोकित दिशा दाही रे ॥१ ॥
भवसिंधूसी पार कराया । तुजविण आणिक नाही रे ॥२ ॥ दास
माणिकाची हेचि विनंती । ठेवीं मज निज पायीं रे ॥३ ॥

भजन

दीनदयाळा सद्गुरु दत्ता। राहूं दे माझि दिनाची चिंता ॥

पद

दत्तासी गाईन दत्तासी पाहीन । वाहिले हें मन रे दत्तापार्यी ॥ ध्रु. ॥
दत्त स्वयरूप दत्त माय-बाप । माझे त्रिविध ताप रे दत्त वारी ॥१॥
दत्त ज्ञानज्योती दत्त गुरुमूर्ति । दत्त हरी भ्रांती रे माणिकाची ॥२॥

भजन

जय जय जय जय सद्गुरुनाथा। कृपाघना दत्ता अवधूता ॥

पद

मन लागा मेंरा अवधूता से ॥ ध्रु. ॥ निरंजन निर्गुण निर्वैरी ।
निराकार दीनानाथा से ॥१॥ बहुरंगी जोगी संगत्यागी । ज्ञान
अखिल पद दाता से ॥२॥ माणिक के मन लग गयो चरणन ।
अनुसूयाजी के पूता से ॥ ३ ॥

भजन

गिरनारी के ध्वजाधारी दीनानाथ पत राखो हमारी ॥

पद

दत्ता ब्रह्मचारी रे ब्रह्मचारी । त्रिभुवनांत तुझी फेरी ॥ ध्रु. ॥
शेषाचर्ली आसन । माहुरगडांत निद्रास्थान ॥१॥ काशींत स्नान

करी । चंदन लावी पंढरपुरीं ॥ २ ॥ कोल्हापुरीं फिरे झोळी ।
भोजन करीत पुरीपांचाळीं ॥ ३ ॥ तुळजापुरीं धुई हस्त ।
मेरूशिखरीं समाधिस्थ ॥४ ॥ माणिक सदुरुनाथा । जगव्यापक
अत्रीसुता ॥५ ॥

भजन

जया गुरु जया जया गुरु, दत्ता पारा ब्रह्मा सदुरु ॥

अष्टक

पातकी घातकी मी असें किं असा।
मन हे भजनीं न वसे सहसा।
नाहिं देव द्विजाप्रति पूजियला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥1॥
विषयांध आणि अति मंदमती।
कधिं नाहिंच केली तुझिये स्तुती।
दुर्बुद्धि बहु सुजनी छळिला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥2॥
स्वधर्म तो सोडि अधर्म धरी।
परदारधना अभिलाष करी।
धरि संगत मी कुश्चळ कुटिला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥3॥

अन्यायी खरा परि दास तुझा।
अपराध क्षमा करि कोण दुजा।
धरि हातीं मला करि तू आपुला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥4॥

कनवाळु तुझेविण कोणि नसे।
वदती अठरा आणि साहि तसे।
अति पापी अजामिळ उद्धरिला ।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥5॥

अरि मित्र समान तुला श्रीहरी।
मजला ही प्रतीति आलीसे बरी।
पुतनाप्रति मोक्ष तुंवा दिधला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥6॥

पातकी शरणागत होय जरी।
गुण-दोष न जाणसि मुक्त करी।
म्हणुनि दिनवत्सल नाम तुला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥7॥

विनवीतसे माणिकदास तुला।
निर्दालुनि पातक तारि मला।
हीन दीन परी पदरीं पडला।
प्रभुजी प्रभुजी प्रभु तारि मला ॥8॥

भजन

राम राम राम राम। सीताराम सीताराम ॥उपासना मार्तंड

शेजारती

आतां सुखी निद्रा करि रे सदुरु माहेरा

मुद्रातीता निद्रा कुठोनि गाती भवहारा ॥ध्रु॥

क्षमा दया हे गुरुराया घालुनि मंचक धी। बुटेदारि जरतारि तर्हा

बहुशांतीची गादी। लोड तिवाशा आणिक गाशा शिवला हे

बोधीं। पाय चुरास्तव विनवित गुरु तव ऋद्धि आणि सिद्धि ॥

ज्ञानसुवर्णाच्या समया जळे निज ज्योतिप्रखरा। मुद्रातीता निद्रा

कुठोनि गाती भवहारा ॥1॥

वैराग्याचे जडित खडे हे लावुनि त्या तबका। वासना फोडुनि चूर्ण

सुपारी केली निःशंका। लवंग विलायची कात जायफळ पत्री

विवेका। भक्ती पान मीपण जाळुनि चुना लावि नीका ॥

ऐक्यत्वाचा विडा रंगला रंगला रंग बरा। मुद्रातीता निद्रा कुठोनि

गाती भवहारा ॥2॥

तुर्या वेश्या पलंगाजवळी गाती ध्यास निजा। तर्हेतर्हेची वाघे

वाजती अनुहतचा बाजा। स्वानंदे नरसिंह विनवितो तुज गुरु

महाराजा। निरंजनाचे शयनावरतीं निज माणिकराजा ॥ अखंड

अद्वैत अक्षय अचलानंदेश्वरा। मुद्रातीता निद्रा कुठोनि गाती

भवहारा ॥3॥

अवधूतचिंतन, श्रीगुरुदेवदत्त